

Коляда Ігор Анатолійович
доктор історичних наук, професор,
Український державний університет імені Михайла Драгоманова,
(м. Київ, Україна)

**«БУВ ДУЖЕ ШАНОВАНИМ СВЯЩЕННИКОМ У РИМІ»:
ДИПЛОМАТИЧНІ ТАЛАНТИ БЛАЖЕННІШОГО ЛЮБОМИРА
ГУЗАРА (ІТАЛІЙСЬКИЙ ПЕРІОД)**

Блаженніший митрополит, очільник УГКЦ Любомир Гузар став «моральним авторитетом» для багатьох українців, які поступово втрачали довіру до своїх державних очільників, які відчували розчарування та смуток щодо перспектив розвитку нашої країни. Любомир Гузар – людина інтелектуально багата, мудра та розумна, став другом і батьком сотням тисячам греко-католиків, який незважаючи на свої заслуги та регалії залишався простим, відкритим і щирим. Був людиною, яка несла світло Надії, силу Духу, Віру в майбутнє незалежної України. Подальше вивчення біографії Блаженнішого Любомира є актуальною та суспільно значимою і науково важливою проблемою.

1969 року з ініціативи патріарха Й. Сліпого о. Любомир Гузар переїхав до Рима для продовження богословських студій у Папському місійному університеті «Урбаніана». Їхнє знайомство відбулося під час поїздки патріарха Йосипа Сліпого до США. Патріарх Йосиф відмітив, «що священник Стемфордської єпархії отець Любомир Гузара був саме такою людиною, яку йому хотілося мати «під рукою», у своїй команді». Патріарх Йосиф Сліпий – освічена людина, колишній ректор богословської академії – високо ставивши науку, цінував людей, готових навчатися і тому, коли вдруге він мав нагоду спілкуватися з о. Любомиром Гузаром під час відвідин Риму при освяченні собору Святої Софії у вересні 1969 року, він підтримав прагнення молодого священника перебраться до Риму. [6, с. 58].

Для о. Любомира роки перебування у Римі стали не тільки періодом наукових студій, а і роками подальшого духовного зростання, бо перед ним був найяскравіший приклад Христової стійкості й мужності, працьовитості й мудрості – це особистість самого патріарха Йосифа Сліпого. «У Римі я мав нагоду зблизька знати Блаженнішого. Він був велика постать. Це ж був великий сповідник віри, для нас це багато важило» [6, с. 59].

У ці ж роки о. Л. Гузар долучається до активної діяльності Патріарха Йосифа по розбудові УГКЦ за кордоном. Після звільнення з радянських концтаборів, очільник УГКЦ усі свої зусилля направив на процес об'єднання різних громад греко-католиків Європи, Північної та Південної Америки, Австралії в єдину церковну організацію поза межами України. У цій діяльності дипломатичний хист молодого священника о. Л. Гузара став у нагоді Патріарху.

«Коли після звільнення з таборів, Патріарх приїхав до Риму, то упродовж 1960-70-х рр. відвідав усі українські поселення. Україна тоді була поневолена і не могла за себе говорити. Але в різних країнах світу існували українські

громади. Я жив в тих часах. Я... ще був дуже молоденьким священником. Ми мало що знали, що там діється десь в Аргентині, Бразилії, Австралії. Він всюди говорив: «Пам'ятаймо, ми одна Церква». І тими своїми зусиллями він нас об'єднав... Сьогодні ми маємо свідомість, що ми – одна Церква, тому що походимо з одного народу. Це заслуга Йосипа Сліпого» [3].

Патріарха Йосипа приваблювало у молодого священника із США уміння чути й розуміти різні покоління емігрантів, вмінні роз'яснювати й спокійно вирішувати суперечки, гасити конфлікти, переконувати, не дозволяючи навіть важкій розмові перетворитися на сварку. о. Л. Гузар стає особистим посланцем Патріарха, постійно перебуваючи у роз'їздах у патріарших справах [4, с. 252].

Предстоятель Йосиф відправляв о. Любомира вибудовувати діалог з церковними громадами Канади, Парагваю, Бразилії, Австралії та інших країн, де була присутня УГКЦ. «Він приїхав до Риму в 1969 р. ще молодим, ставши співробітником Йосифа Сліпого. Блаженніший Йосиф неодноразово посилав владику Гузара до країн Європи й Америки», – згадує владику Гліб Лончина [1]. «Тоді я зрозумів, що люди скрізь однакові, – з посмішкою згадував той час Гузар. – Їх хвилюють одні і ті ж проблеми, і якщо ви до них добрі, то і вони будуть ласкаві до вас» [5].

«Упродовж 1960-1970-х рр. був дуже шанованим священником в Римі. Ми відчували цей скарб і максимально «експлуатували» його», - згадував о. Борис Гудзяк, президент Українського католицького університету, єпископ УГКЦ [2].

Отже, активна діяльність та участь у всіх акціях патріарха Йосифа посприяла зростанню авторитету Любомира Гузара, виявивши його дипломатичні таланти, що згодом посприяють його подальшій кар'єрі та розбудові УГКЦ уже як її очільника.

Література:

1. Владика Гліб (Лончина) про Патріарха Йосифа Сліпого: «Я дивився на нього, як на ікону». URL: <http://ichistory.org.ua/2017/02/14/vladyka-glib-lonchyna-pro-patriarha-josyfa-slipogo-ya-dyvyvsya-na-n-ogo-yak-na-ikonu/>
2. Гудзяк Б.: «Люди бачили у Блаженнішому Любомирі відблиск Бога». URL: https://lb.ua/society/2017/06/06/368295_boris_gudzyak_lyudi_bachili.html
3. Гузар Любомир розповів у Вінниці про Йосипа Сліпого. URL: <https://credo.pro/2012/09/69066>. URL: <https://realno.te.ua/zhyttya/>
4. Коляда І. А., Реєнт О. П. Блаженніший Любомир Гузар: «Мудрець сердець нашої нації» / НАН України. Інститут історії України. К.: Парлам. вид-во, 2023. 440 с. (Серія «Політичні портрети»).
5. Феценко Р. Могутній старець. Як Любомир Гузар став моральним авторитетом нації. «Новое время», №30, 21 серпня 2015. URL: https://risu.org.ua/ua/index/monitoring/kaleido_digest/60929/
6. Щоткіна К. Любомир Гузар. Хочу бути людиною. Х. : Віват, 2017. 272с. (Серія «Гордість нації»).

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
УКРАЇНИ**

**Гуманітарно-педагогічний факультет
Кафедра міжнародних відносин і суспільних наук**

**ІНСТИТУТ ПОЛІТИЧНИХ І ЕТНОНАЦІОНАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ім. І.Ф. КУРАСА НАН УКРАЇНИ**

ІНСТИТУТ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАН УКРАЇНИ

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

**ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОГДАНА
ХМЕЛЬНИЦЬКОГО**

ЯГЕЛЛОНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (Республіка Польща)

ФОНД ГЕРДИ ХЕНКЕЛЬ (Німеччина)

УНІВЕРСИТЕТ МАЙНЦА ІМЕНІ ЙОГАННА ГУТЕНБЕРГА (Німеччина)

КАГУЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ П. ХАШДЕУ (Молдова)

МУЗЕЙ КАРОЛЯ І В БРАЇЛІ (Румунія)

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«УКРАЇНСЬКА ДИПЛОМАТІЯ:
СТАНОВЛЕННЯ, РОЗВИТОК ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

10 квітня 2025 р.

м. Київ

Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи / за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції. Київ, 10 квітня 2025 р. Київ, 2024. 357 с.

Збірник наукових праць укладено за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції «Українська дипломатія: становлення, розвиток та перспективи», яка була організована кафедрою міжнародних відносин і суспільних наук гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України 10 квітня 2025 р. Наповнення рубрик синхронізовано з основними напрямками роботи конференції і охоплює широке коло питань щодо витоків, традицій, розвитку та перспектив української дипломатії; аналізу стану дипломатії в умовах сучасних глобальних викликів та стратегічних пріоритетів світової, європейської та вітчизняної дипломатії в умовах російсько-української війни.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, а також усіх хто цікавиться питаннями сучасних міжнародних відносин та розвитку української дипломатії.

Рекомендовано вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України (протокол № 10 від 16.05.2025 р.).

Редакційна колегія:

Ткачук В.А., д-р екон. наук, проф. (голова);
Ніколаєнко С.М., д-р пед. наук, проф. (співголова);
Тонха О.Л., д-р сільгосп. наук, проф. (голова);
Любовець О.М., д-р істор. наук, проф.
Харченко С.В., д-р філол. наук, проф.
Хвіст В.О., канд. іст. наук, доцент

Відповідальна за випуск докт. іст. наук, проф. Любовець О.М.

Тези подано в авторській редакції.

Автори тез відповідають за достовірність викладеного матеріалу, за правильне цитування джерел, посилання на них та інших відомостей.

Передруковувати опубліковані в збірнику наукових праць матеріали дозволяється тільки за згодою авторів.